

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۳ اکتوبر ۲۰۱۸

به کدام یک باور کنیم: قسم حضرت عباس و یا دم خروس؟؟

سه شنبه- ۱۰ میزان ۱۳۹۷- کابل: دولت دست نشانده، در رأس آن "باندراگ" و در رأس همه "غنی احمدزی" تا حال بیشتر از صد ها و هزاران بار گفته اند که نه تنها خود در انتخابات دخالتی ندارند، بلکه به هیچ یک از نیروهای امنیتی و دفاعی کشور اجازه مداخله و اعمال نفوذ در جریان انتخابات را نخواهند داد.

البته این حرفها برای آنانی که ایادی استعمار را در وجود زمامداران دولت دست نشانده می شناسند، چیزی به غیر از باد متعنی نیست که راهش را گم کرده از دهان گویندگان آن بیرون می شود. مگر وقتی امروز خبر کشتار بیرحمانه هموطنان را در یک کمپاین انتخاباتی در ولایت ننگرهار شنیدیم به فکر رسید که باید قبول کنیم که دولت دست نشانده راست می گوید و به نیروهای امنیتی و دفاعی اش اجازه مداخله در امور انتخابات را نمی دهد، مگر به نیروهای مخفی و مهمانان جناب رئیس چه؟

۱- در این مطلب اساس را بر آن قرار می دهیم که شما مواضع من را به ارتباط مضحکه انتخابات می دانید و این را هم می دانید که نه تنها آنهایی را که خود را کاندید نموده اند خاین به وطن می دانم بلکه کسانی را که آگاهانه چنین روند هائی را مورد تأیید صریح و یا ضمنی قرار می دهند نیز خاین به وطن دانسته و گذشته از آن حتا آنهایی را که در حد شرکت در محافل آنها، رونق بازار شان را سبب می گردند نیز شریک جرم خاینان به شمار می آورم.

۲- اعتقاد شخصی من نسبت به امر بالا به هیچ صورت بدان معنا نیست، که ریختن خون عناصر ناآگاه و سیل بین های بیکار را جرم و جنایت ندانسته بر عاملان آن ننگ و نفرین حواله نمایم.

۳- به نظر من این که دولت دست نشانده تعهد سپرده تا به نیروهای دفاعی و امنیتی اجازه دخالت در انتخابات را ندهد، می تواند راست باشد. یعنی نیروهای امنیتی و دفاعی دولت واقعاً در امور انتخابات مداخله نمی کنند، از همین رو می گذارند تا نیروهای ذخیره دولت، به ده ها نفر را در اثر یک انفجار بکشند و یا راهی بیمارستان سازند، که آن در شرایط فعلی کشور کمتر از مرگ تدریجی نیست. اگر آنها جلو تروریست ها را بگیرند خودش یک نوع مداخله در امر انتخابات می تواند به شمار آید.

۴- آنچه به مثابه مشکل عرض اندام می نماید این است که بدانیم، آنهایی که خود را انفجار می دهند و به عمل انتحاری دست می زنند آنها هم بخشی از نیروهای پنهان حاکمیت دست نشانده است. یعنی اگر انتحاریها از خود حاکمیت نمی

بودند و در مهمانخانه های "جناب رئیس" زندگانی نمی کردند، می شد گفت: حاکمیت واقعاً روی حرف خود ایستاده و در امر انتخابات مداخله نمی کند، حتی اگر انتحاری ها به صورت گلچین کاندید های مخالف "باندارگ" و مردم بیگناه را هم بکشند، حاکمیت مداخله نمی کند که نمی کند. مگر مشکل این است که حاکمیت از یک طرف ادعای عدم دخالت دارد و از طرف دیگر به وسیله "مهمانان جناب رئیس" به کشتار ادامه می دهند. در اینجاست که سوگند و دم خروس کاربرد پیدا می نماید.

هموطنان گرامی، به خصوص مردم رنج دیده ننگرهار!

اگر می خواهید دیگر در سرک و خیابان آزادانه گشت و گذار نموده، فرزندان، شوهران و خواهران و برادران تان صحیح و سالم از بیرون به خانه برگردند، تجربه دشت برچی را سرمشق قرار داده، ضمن مسلح شدن و ایجاد کمیته های دفاع از خود، نیروهای امنیتی دولت دست نشانده را از مناطق تان اخراج نمائید. تجربه موفق دشت برچی به خصوص در ایام محرم که احتمال آسیب پذیری بیشتری را نشان می داد، به وضاحت نشان داد که وقتی مردم خود سلاح به دست بگیرند و بخواهند امنیت شان را تأمین کنند، هیچ نیروئی نمی تواند سد پولادین مردم را خدشه دار بسازد.

سرکها ما را می طلبید!!